

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD BIHAĆ
Broj: 01 0 U 011621 16 U
Bihać, 05.12.2017.godine

Kantonalni sud u Bihaću po sudiji ovog suda Edini Arnautović, kao sudiji pojedincu uz sudjelovanje zapisničara Fadile Šušnjar, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, ul. Gajeva br. 2 Banja Luka, zastupano po Đikić Emiru predsjedavajućem Odbora direktora, protiv tuženog JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Sanski Most, koga zastupa direktor Gradinčić Merima dipl.ing.hem. iz Sanskog Mosta, radi poništenja akta tuženog broj 02-778/16 od 20.05.2016.godine, nejavno rješavajući dana 05.12.2017. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA, osporeno rješenje tuženog broj 02-778/16 od 20.05.2016. godine te rješenje JKP Vodovod i kanalizacija Sanski Most broj 02-788/16 od 20.05.2016. godine u dijelu kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama SE PONIŠTAVAJU i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu ovom sudu radi poništenja akta tuženog br. 02-778/16 od 20.05.2016.godine, koji je donesen u drugostepenom postupku i koji je konačan.

Osporenim aktom tuženog odbijena je prigovor tužitelja izjavljena protiv rješenja JKP Vodovod i kanalizacija Sanski Most br. 02-788/16 od 20.05.2016. godine, kao neosnovan.

Citiranim prvostepenim rješenjem djelomično je tužitelju odobren pristup informacijama i to copi pravilnika o unutrašnjoj organizaciji, odnosno sistematizaciji radnih mjesta, dok mu nije dostavljen uvid u kopije svih Ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim Aneksima svih zaključenim ugovorima u toku 2015. godine i spisak svih zaposlenih lica koja su u radnom odnosu nezavisno od vrste i trajanja Ugovornog odnosa.

Iz obrazloženja pobijanog akta proizilazi da je prigovor neosnovan, a koji se odnosi na dio u kojem nije dozvoljen pristup informacijama. Tako u odnosu na dostavljanje ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga nadzorni odbor je zauzeo stav da su isti dostupni na web stranici www.vik.-sm.ba i da iste nije potrebno dozvoliti pristup jer su uvidom u ovu stranicu dostupni. U pogledu traženja spiska zaposlenih lica zauzeli su stav da je dostavljanje takvih spiskova u suprotnosti sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Sl. glasnik F BiH“ br. 49/06, 76/11 i 89/11). Naime, članom 17. stav 1. toga Zakona propisano je da se lični podaci ne mogu dostaviti trećim licima prije nego što se o tome obavijesti nosilac podataka koji može uskratiti davanjem njegovih ličnih podataka.

Odredbom stava 2. i 3. čl. 17 ovog Zakona lični podaci se mogu dati na uvid na osnovu pisanog zahtjeva treće strane ako je to potrebno radi obavljanja poslova Zakonom utvrđene nadležnosti ili ostvarivanja zakonskih interesa treće strane. U tom slučaju pisani zahtjev mora sadržavati i pravnu osnovu za korištenje ličnih podataka, dok zahtjev tužitelja takve podatke nije sadržavao.

Tužbom tužitelj navodi da donošenjem osporenog rješenja tuženi organ nije pravilno primjenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, jer je

odredbom člana 14. stav 3. tačka 1 izričito propisano da javni organ koji donese rješenje kojim odbija zahtjev za pristup informacijama u cijelosti ili djelomično u rješenju između ostalog mora da navede zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navođenje članova ovog zakona na koja se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa. Međutim, obrazloženje pobijanih odluka ne sadrži niti jednu odredbu Zakona o slobodi pristupa i informacija F BiH koji je mjerodavan u konkretnom slučaju. Tužilac je izvršio uvid na zvanični web sajt na koji se poziva tuženi, te utvrdio da se na isto ne nalaze ugovori o javnim nabavkama nego samo informacije koje je tuženi naveo u pobijanom rješenju, ali to nisu informacije koje je tražio tužilac, na taj način tuženi je grubo prekršio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH koji ja za predmet i cilj ima da utvrdi da svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa javnim interesom, te da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje se pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovorajuću obavezu da te informacije saopšti. Do ovakvog kršenja došlo je iz razloga što tuženi nije razgraničio šta je informacija, a šta lični podatak, pa je stavio odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka F BiH ispred odredbi Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH. Naime, Zakonom o slobodi pristupa informacijama F BiH propisano je da se zakoni koji se usvoje nakon donošenja istog ni na koji način ne mogu ograničiti prava i obaveze utvrđene ovim zakonom. Pored toga, tužilac ističe da nije tražio lične podatke zaposlenih kao što je JPG- broj tekućeg računa adresa stanovanja, nego samo imena i prezimena na koje se ne može izvršiti indentifikacija zaposlenih lica, a to je sve u javnom interesu. U prilog tome, upravo ide odredba čl. 17. st. 2. Zakona o zaštiti ličnih podataka F BiH u kojima je propisano da je kontrolor ličnih podataka ovlašten dati na korištenje lične podatke drugim korisnicima, na osnovu pisanog zahtjeva korisnika, ako je to potrebno radi obavljanja poslova u okviru zakonom utvrđene nadležnosti ili ostvarivanja zakonskih interesa korisnika. Zaključno predlaže da se tužba uvaži i poništenje osporena rješenja, te se naloži tužiocu da omogućiti slobodan pristup traženim informacijama.

U odgovoru na tužbu tužena ostaje kod navoda datih u osporenom rješenju.

Tužba je osnovana.

Ispitujući zakonitost osporenog akta u skladu sa odredbama člana 33. stav 1. u vezi sa članom 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima FBiH („Sl. novine FBiH“ br. 9/05) odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Ocjenom sadržaja navoda tužbe, osporenog akta i stanja spisa, stav ovog suda je da je tuženi organ pogrešno primijenio odredbe ZUP-a F BiH, nepotpuno i nepravilno utvrdio činjenično stanje, te na isto pogrešno primijenio materijalno- pravne propise, te odredbe Zakona o upravnim sporovima FBiH („Sl. novine FBiH“ br. 9/05) a ovo iz slijedećih razloga:

Iz spisa proizilazi da je prvostepenim rješenjem tužitelju djelomično odobren pristup informacijama i to kopije Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji, odnosno sistematizaciji radnih mjesta, dok mu nije dostavljen uvid u kopije svih Ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim Aneksima svih zaključenim ugovorima u toku 2015. godine i spisak svih zaposlenih lica koja su u radnom odnosu nezavisno od vrste i trajanja Ugovornog odnosa. Nezadovoljan ovakvom odlukom sadašnji tužitelj je uložio žalbu pa je nadzorni odbor prvostepenog organa u drugostepenom postupku odbio prigovor kao neosnovan iz razloga a koji se odnosi na dio u kojem nije dozvoljen pristup informacijama. Tako u odnosu na dostavljanje ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga nadzorni odbor je zauzeo stav da su isti dostupni na web stranici www.vik.-sm.ba i da iste nije potrebno dozvoliti pristup jer su uvidom u ovu stranicu dostupni. U pogledu traženja spiska zaposlenih lica zauzeli su stav da je dostavljanje takvih spiskova u suprotnosti sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Sl. glasnik F BiH“ br. 49/06, 76/11 i 89/11). Naime, članom 17. stav 1. toga

Zakona propisano je da se lični podaci ne mogu dostaviti trećim licima prije nego što se o tome obavijesti nosilac podataka koji može uskratiti davanjem njegovih ličnih podataka. Odredbom stava 2. i 3. čl. 17. ovog Zakona lični podaci se mogu dati na uvid na osnovu pisanog zahtjeva treće strane ako je to potrebno radi obavljanja poslova Zakonom utvrđene nadležnosti ili ostvarivanja zakonskih interesa treće strane. U tom slučaju pisani zahtjev mora sadržavati i pravnu osnovu za korištenje ličnih podataka, dok zahtjev tužitelja takve podatke nije sadržavao.

Osnovano, prema stavu ovoga suda, tužba ukazuje da tužena, u konkretnom slučaju nije pravilno utvrdila činjenično stanje budući da informacije koje se nalazi na web stranici na koju se poziva tuženi u svojoj odluci nisu informacije koje je tražio tužitelj jer ne sadrže sve potrebne podatke koje inače sadrži ugovor ne samo nabrojane ugovore. Također je osnovan tužbeni navod da je u pogledu podataka o zaposlenim licima pogrešno primjenjeno materijalno pravo na način da je o istom odlučeno na osnovu Zakona o zaštiti ličnih podataka F BiH i da su zanemarili odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH. Tužitelj je pravilno naveo da je sve podatke tražio u javnom interesu i da mu se ne mogu uskratit popis svih zaposlenih osoba jer ti podaci ne spadaju u podatke koje se odnose na podatke na koji se primjenjuje odredba čl. 17. st. 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka F BiH nego naprotiv odredba ista člana stava 2., jer su ovi podaci tužitelju potrebni radi obavljanja poslova koji su mu utvrđeni Zakonom radi informiranja javnosti jer su oni Udruženje za borbu protiv korupcije.

S obzirom na ovakvo nepravilno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i nezakonitost donesenih akta upravnih organa u ovoj stvari (prvostepeno rješenje i akt tuženika), odlučeno je kao u izreci, temeljem odredaba člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima F BiH („Sl. novine F BiH „ broj 9/05).

U ponovnom postupku tuženik će, putem prvostepenog organa, otkloniti sve povrede ZUP-a F BiH, te uz pravilnu primjenu materijalnog prava, postupajući po sugestijama iz ove odluke, ocijeniti zahtjev tužitelja i u okviru postavljenog zahtjeva donijeti novu zakonitu odluku.

ZAPISNIČAR
Fadila Šušnjar

SUDIJA _____
_____ tvrduje
IK SJDA